

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **688** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/ срещу решение № 5047 от 18.11.2024г. постановено по НАХД № 13456/2024г., Наказателно отделение (НО), 129-ти състав, Софийски районен съд (СРС), с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Р. М. М., действащ като „ЕТ МАГДАК-РАДОСТИН МИТЕВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. В жалбата е изразено несъгласие по отношение изводите на съда, че за процесното нарушение не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност посредством електронен фиш. Излага доводи, че процедурата по издаване на електронен фиш представлява допустим от правото и законосъобразен процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, включително и нарушенията по чл. 179, ал. 3а и 3б от ЗДвП. Счита за неправилен извода на съда, че не е спазен срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Твърди се, че погасителната давност започва да тече от момента на издаване на ЕФ, а не от датата на регистриране на нарушението от Електронната система за събиране на пътни такси.

Иска се отмяна на атакуваното решение. Прави възражение за прекомерност на разноските. Ответникът Р. М. М., действащ като „ЕТ МАГДАК-РАДОСТИН МИТЕВ“ ЕООД иска да бъде оставено в сила обжалваното съдебно решение. Твърди, че към въззивната жалба е приложена счетоводна справка/сметка за авансови плащания към „Тол БГ“ ЕООД за м.08.2021г., от която е видно, че за процесния ден – 16.08.2021г. и процесното МПС е заплатена сумата в размер на 26,04 лева. Счита, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушение по чл. 179, ал.3б от ЗДвП с издаване на ЕФ. Позовава се на разпоредбата на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване. Позовава се и на Решение на Съда на Европейския съюз от 21.11.2024г., 6 – ти състав, по дело С-61/23 относно приложението и тълкуването на чл.9а от Директива 1999/62/ЕО във вр. с чл.10, ал.1 от Закона за пътищата. Претендира разноски.

Прокурор от СГП дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно и следва касационната жалба да се отхвърли.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 16.08.2021 г. в 13:42 часа, пътно превозно средство, влекач „Д. ХФ 480 ФТ“, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 19500, брой оси 2, екологична категория Евро 6D, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 50000, в [община], се движил по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП .

Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния електронен фиш № [ЕГН], с който на „ЕТ МАГДАК-РАДОСТИН МИТЕВ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. ал. 3 и във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че не е спазена процедурата за ангажиране на административнонаказателна отговорност на дружеството, тъй като отговорността на юридическо лице (собственик или ползвател) по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, относно пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, следва да бъде реализирана по общите правила в ЗАНН, чрез съставянето на АУАН и НП. Посочил е, че процедурата за санкциониране на нарушенията на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от

същия закон, като последната повелява съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в да се осъществява от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност. На следващо място е посочил, че към твърдяната дата нарушението, ангажирането на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП е недопустимо. В заключение е приел, че обжалваният ЕФ е издаден след изтичане на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която разпоредба: Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението ...”

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на въззивния съд, поради което изцяло препраща към тях, на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

В тази връзка съобразява и решение от 21.11.2024 г. по дело С- 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, с оглед изрично заявеното искане, в полза на ответника следва да бъдат възстановени разноските в процеса, които са доказани в размер на сумата от 500 лева и представляват заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5047 от 18.11.2024г. постановено по НАХД № 13456/2024г., НО, 129-ти състав, СРС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Р. М. М., действащ като „ЕТ МАГДАК-РАДОСТИН МИТЕВ“ ЕООД сума в размер на 500 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.